

2. Curriculum național. Învățământ primar, aprobat prin Ordinul MECC nr. 1124 din 20.07.2018. https://mecc.gov.md/sites/default/files/curriculum_primare_site.pdf
3. Hodgkin R., Newell P. Manual pentru implementarea Convenției cu privire la Drepturile Copilului, ediție revizuită, UNICEF, 2004.
4. Drepturile copiilor ilustrate <https://www.living-democracy.com/ro/textbooks/volume-5/part-3/documents-and-teaching-material-4/>(văzut 29.11.2021).
5. Convenția cu privire la drepturile copilului https://drepturilecopilului.md/files/publications/CDC_2005_final.pdf (văzut 29.11.2021).

**SUPERVISION IN SOCIAL WORK: EVALUATION OF SUPERVISED SATISFACTION
(BASED ON SOCIOLOGICAL STUDY)**

**SUPERVIZAREA ÎN ASISTENȚA SOCIALĂ: EVALUAREA GRADULUI DE
SATISFAȚIE A SUPERVIZAȚILOR (ÎN BAZA STUDIULUI SOCIOLOGIC)**

Sergiu OCERETNÎ,

doctorand Școala Doctorală Științe Sociale și ale Educației, Universitatea de Stat din Moldova

Anastasia OCERETNÎ,

doctor conferențiar, Universitatea de Stat din Moldova

CZU: 364.026

Summary: Supervision is a feature of the social work system, the ultimate value of which is learning the values and principles necessary for the daily work of specialists in the field, which involves dealing with different categories of beneficiaries, an activity that leads to risks of burnout.

This article focuses on the results of the sociological study: *Assessing the satisfaction of supervisors in the field of social work*, conducted on a sample of 514 community social workers and specialists of territorial social assistance structures in the districts and municipalities of the Republic of Moldova (except those on the left bank of the Dniester).

Rezumat: Supervizarea este o caracteristică a sistemului de asistență socială, valoarea supremă a căreia este învățarea valorilor și principiilor necesare activității de zi cu zi a specialiștilor din domeniu, care implică relaționarea cu diferite categorii de beneficiari, activitate care conduce la riscuri de ardere profesională.

Acest articol este axat pe rezultatele studiului sociologic: *Evaluarea gradului de satisfacție a supervizaților din domeniul asistenței sociale*, desfășurat pe un eșantion de 514 asistenți sociali comunitari și specialiști ai structurilor teritoriale de asistență socială din raioanele și municipiile Republicii Moldova (cu excepția celor din stânga Nistrului).

Key words: community social worker, social work, beneficiary, efficiency, group meetings, individual meetings, supervisor, supervision, supervisee.

Cuvinte-cheie: asistent social comunitar, asistență socială, beneficiar, eficientizare, ședințe de grup, ședințe individuale, supervizor, supervizare, supervizat.

Supervizarea este o caracteristică a sistemului de asistență socială, valoarea supremă a căreia este învățarea valorilor și principiilor necesare activității de zi cu zi a specialiștilor din domeniu, care implică relaționarea cu diferite categorii de beneficiari, activitate care conduce la riscuri de ardere profesională.

În acest sens, supervizarea s-a dezvoltat pe parcursul anilor în baza unei concepții complexe, bazată pe intenția de a contribui la soluționarea mai multor probleme, de monitorizare/evaluare a procesului de activitate profesională. Astfel misiunea supervizorului implică asigurarea unei

asistențe atât supervizatului, cât și beneficiarilor sistemului, contribuind la soluționarea eficientă a cazurilor.

În perioada octombrie – noiembrie 2021 a fost desfășurat studiul sociologic: **Evaluarea gradului de satisfacție a supervizaților din domeniul asistenței sociale**, care a cuprins 514 asistenți sociali comunitari și specialiști ai structurilor teritoriale de asistență socială din raioanele și municipiile Republicii Moldova (cu excepția celor din stânga Nistrului). În cadrul studiului s-a propus aplicarea instrumentului dezvoltat de Ladany N., Hill C.E. și Nutt E.A. (1996) [1, p.562].

Rezultatele studiului au evidențiat că în mare parte profesioniștii participă la ședințe de supervizare în grup - circa 95,3%. Totodată doar 4,7% au menționat că nu participă la acest tip de ședințe de supervizare. Desfășurarea supervizării în format de grup într-o pondere atât de mare este explicată prin ușurința desfășurării și organizării prin implicarea unui număr mai mare de supervizați în cadrul unei ședințe. De asemenea, pot fi diseminate și prezentate o serie de situații sau modele de bună practică, care pot fi preluate și aplicate.

Prin intermediul ședințelor individuale sunt supervizați 3 din 4 supervizați (75,7%). Numărul celor care nu au beneficiat niciodată de acest tip de supervizare este de aproximativ o pătrime (24,3%) (a se vedea Figura 1).

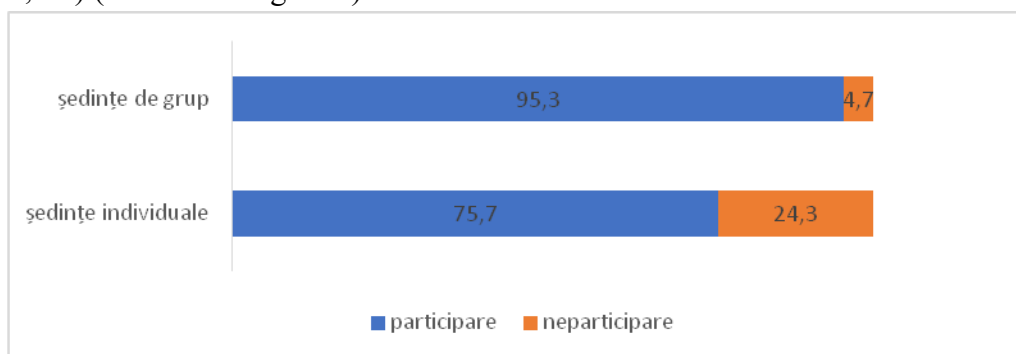

Fig. 1. Ponderea respondenților în funcție de tipul de supervizare la care participă (%)

Datele studiului evidențiază faptul că atât supervizarea de grup, cât și cea individuală au fost apreciate de marea majoritate a supervizaților cu calificativele de excelent și bun. Ponderea celor care evaluează cu excelent este mai mare în cazul supervizării de grup cu 5,4 puncte procentuale decât în cazul supervizării individuale. Totodată mai mult de jumătate din supervizați evaluează ședințele de supervizare de grup ca fiind bune, într-un număr mai mare cu 7,2 puncte procentuale decât cei care evaluează cu calificativul dat supervizarea individuală. Procentul celor care evaluează calitatea supervizării slabă/proastă este unul nesemnificativ: până în 3% din supervizații participanți la studiu (a se vedea fig. 2).

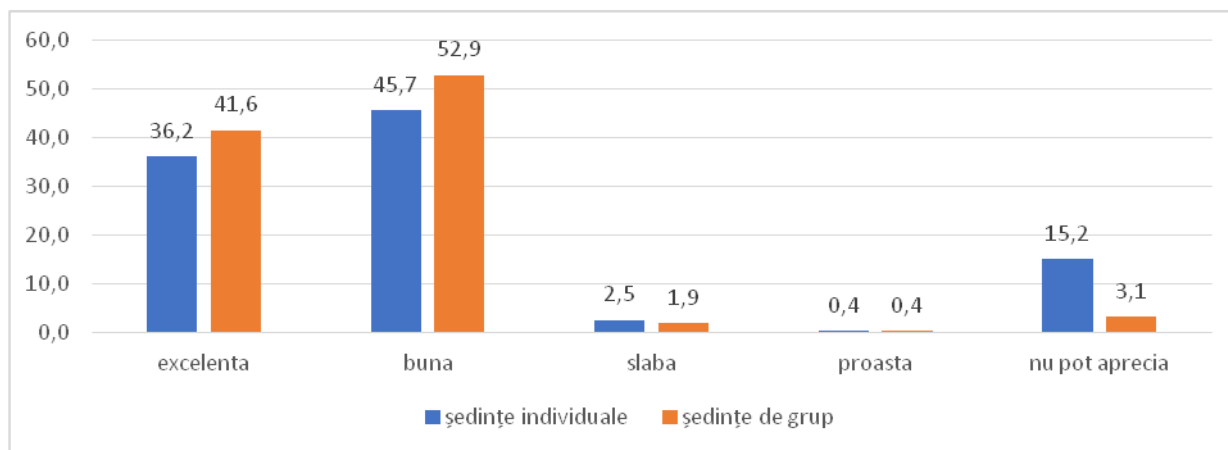

Fig. 2. Evaluarea calității supervizării în funcție de tipul de supervizare (%)

Datele de mai sus pot fi complimentate prin datele cu privire măsura în care supervizarea la care s-a participat a corespuns dorințelor. Astfel, aproximativ fiecare al doilea respondent a primit supervizarea pe care și-a dorit-o (a se vedea Figura 3). În același timp, 44% au apreciat că în general supervizarea primită a corespuns așteptărilor. Aproximativ 4% din eșantionul cercetării au indicat asupra necorespunderii dintre așteptări și supervizarea la care a participat.

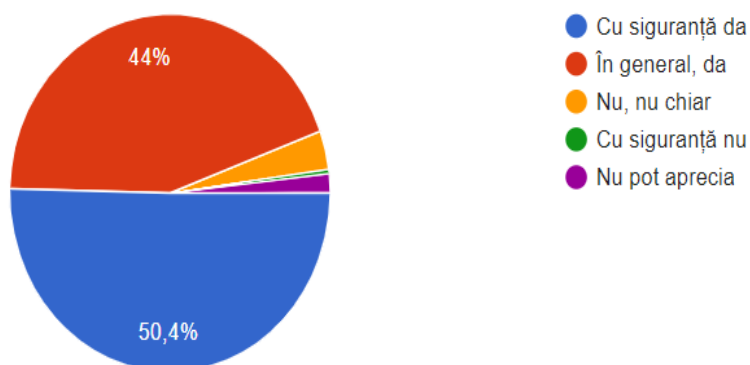

Fig. 3. Ați primit genul de supervizare pe care o doreați? (%)

Menirea supervizării în asistența socială este de a susține profesioniștii din sistem pentru a putea presta servicii de calitate beneficiarilor. Cantitatea de supervizare mulțumește majoritatea supervizaților: 39,1% sunt foarte mulțumiți, iar 55,4% sunt mulțumiți. Doar 3,1% sunt ușor nemulțumiți. Studiul a relevat că practica organizării ședințelor de supervizare diferă în funcție de tipul supervizării. Marea parte a respondenților - 57,2% – participă la ședințe de supervizare în grup lunar, în schimb în ședințe de supervizare individuală lunar sunt implicați doar 22,4% (a se vedea Figura 4). Trimestrial participă în ședințe de grup 16,1%, iar în ședințe individuale 8,9%. Practica de a participa săptămânal la ședințe de supervizare individuală este caracteristică pentru fiecare al zecelea supervizat, în mare parte fiind persoane cu o vechime a muncii mai mică de 5 ani.

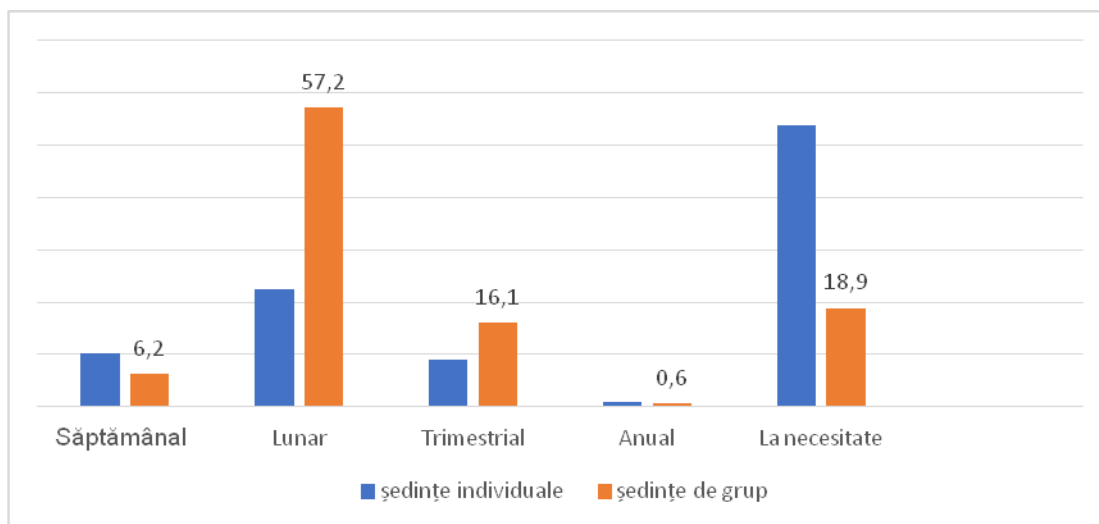

Fig.4. Frecvența organizării ședințelor de supervizare (%)

În cadrul studiului s-a identificat faptul că participarea la ședințe de supervizare a răspuns nevoilor profesionale a 2 din 5 supervizați (40,7%). De asemenea, supervizarea s-a potrivit cu necesitățile profesionale ale mai mult de jumătate din supervizați (50,6%). Un aspect important este că pentru aproximativ 7% din eșantion ședințele de supervizare nu au contribuit la satisfacerea nevoilor profesionale, cea mai mare dintre care au peste 10 ani de activitate profesională în domeniu. Aspectele/nevoile la care nu au răspuns în totalitate ședințele de supervizare se referă la: aspectele legale, distribuirea sarcinilor între asistenții sociali comunitari și manageri, metodologia managementului de caz, practica în domeniul asistenței sociale, nevoia de încurajare și motivare profesională, activitatea în perioada pandemică etc.

Calitatea supervizării poate fi determinată inclusiv prin opinia supervizaților cu privire la supervizori. Astfel, 95,3% dintre ar recomanda supervizorul unui coleg, dintre care cu siguranță ar face-o 64,6% din respondenți și 30,7% cred că ar face acest lucru. În eventualitatea oportunității de alegere a supervizorului, 63,2% ar alege supervizorul actual, în timp ce 31,3% probabil ar face aceeași alegere. Doar 4,7% din respondenți ar opta probabil pentru un alt supervizor, iar 0,8% ar alege un alt supervizor.

Urmare a participării la ședințele de supervizare aproximativ 3 din 5 supervizați în activitatea profesională au devenit cu siguranță mai eficienți (autoevaluare), în timp ce 37,5% - cred că au devenit eficienți. Doar asupra a 1,9%, într-o pondere nesemnificativă, supervizarea nu a influențat asupra eficientizării activității profesionale (a se vedea fig. 5).

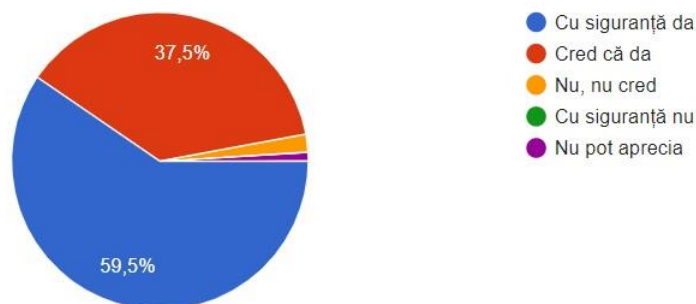

Fig. 5. Impactul supervizării asupra eficientizării activității profesionale? (%)

Studiul sociologic desfășurat relevă o pondere destul de mare a supervizaților mulțumiți de calitatea și cantitatea supervizării primite. Totuși, în vederea sporirii eficienței activității profesionale se impune:

- realizarea în continuare a supervizării în funcție de nevoile profesionale ale supervizaților și la solicitarea acestora, astfel încât să poată fi identificate soluții viabile pentru diverse situații cu care se confruntă profesioniștii din domeniul asistenței sociale;
- evaluarea periodică a nevoilor de supervizare și a satisfacției supervizaților.

Referințe bibliografice:

1. Bernanrd J.M, Goodyear R.K. Bazele supervizării clinice. București: Trei, 2017. ISBN 978-606-719-729-1.
2. Milicenco S. Concepția supervizării în asistența socială: modele practice și principii de realizare. În: *Studia Universitatis Moldaviae*, 2016, nr. 8 (98), p.20-24 . ISSN 1814-3199.
3. Muntean A. (coord.) Supervizarea: aspecte practice și tendințe actuale. Iași: Polirom, 2007. ISBN 978-973-46-0758-7.

KNOWLEDGE OF CHILDREN'S RIGHTS THROUGH INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES CUNOAȘTEREA DREPTURILOR COPILULUI PRIN TEHNOLOGIILE INFORMAȚIONALE ȘI DE COMUNICAȚIE

Mona Elena COZMA,
doctorandă, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău

CZU: 37.017.4:004

Summary: This article addresses the issue of knowing the rights of the child by primary school students by applying ICT-based techniques that have a positive effect on this approach. The use of ICT tools in teaching, along with other teaching strategies, will allow for a wide range of learning experiences related to children's rights education, contributing to the experimentation, knowledge and implementation of children's and human rights by students. Children will know what their rights are, but they will have to learn how to appreciate them and how to use them.

Rezumat: În articolul de față este abordată problematica cunoașterii drepturilor copilului de către elevii din clasele primare prin aplicarea tehnicilor bazate pe TIC care au un efect pozitiv asupra acestui demers. Utilizarea instrumentelor TIC în predare, alături de alte strategii didactice, va permite o gamă largă de experiențe de învățare referitoare la educația pentru drepturile copilului, contribuind la experimentarea, cunoașterea și punerea în aplicare a drepturilor copilului și ale omului de către elevi. Copiii vor ști ce drepturi au, dar vor trebui să învețe cum să le aprecieze și cum să le folosească.

Key words: Children's rights, information and communication technologies (ICT), educational resources, digital tools

Cuvinte-cheie: Drepturile copilului, tehnologii informaționale și de comunicație (TIC) , resurse educaționale, instrumente digitale

Drepturile omului și drepturile copilului au contribuit semnificativ la transformarea lumii într-un loc de trai mai sigur și mai uman, dar și la modernizarea sistemelor politice, economice și culturale de peste tot din lume. Cu toate acestea, niciodată nu trebuie considerate drept dat și fiecare generație trebuie să contribuie la dezvoltarea acestora, să le înnoiască și să se lupte pentru ele, pentru a îndeplini angajamentul privind drepturile omului și ale copilului pe viitor.